

Ločitve

Permutacijo števil $1, 2, \dots, n$ predstavimo s seznamom $p = (p[0], p[1], \dots, p[n-1])$, v katerem se vsako izmed števil $1, 2, \dots, n$ pojavi natanko enkrat. Za tako permutacijo definiramo *ločitev* kot permutacijo $q = (q[0], \dots, q[n-1])$, elemente katere dobimo po naslednjem postopku:

1. Vse indekse $0, 1, \dots, n-1$ razdelimo v dve množici $A = \{i_1, i_2, \dots, i_k\}$ in $B = \{j_1, \dots, j_l\}$, ki sta disjunktni (torej $A \cap B = \emptyset$) in za kateri velja $A \cup B = \{0, 1, \dots, n-1\}$. Indekse označimo tako, da velja $i_1 < i_2 < \dots < i_k$ in $j_1 < j_2 < \dots < j_l$.
2. Permutacija q je tedaj enaka $q = (p[i_1], \dots, p[i_k], p[j_1], p[j_2], \dots, p[j_l])$.

Množico vseh ločitev permutacije p označimo s $S(p)$.

Dano je število n in podmnožica $T \subseteq S(p)$ velikosti m , ki vsebuje nekatere ločitve neznane permutacije p . Preštej vse možne permutacije p dolžine n , za katere je $T \subseteq S(p)$. Ker je to število lahko veliko, ga izračunaj po modulu 998 244 353.

Podrobnosti implementacije

Implementiraj funkcijo z naslednjim podpisom:

```
int solve(int n, int m, std::vector<std::vector<int>>& splits)
```

Funkcija sprejme velikost permutacije n , število ločitev m in vektor ločitev `splits`, ki opisuje elemente množice T . Permutacije v vektorju so paroma različne. Funkcija naj vrne število možnih permutacij po modulu 998244353. Poklicana je enkrat za vsak testni primer.

Omejitve

- $1 \leq n \leq 300$
- $1 \leq m \leq 300$

Podnaloge

1. (7 točk) $1 \leq n, m \leq 10$
2. (17 točk) $1 \leq n, m \leq 18$
3. (19 točk) $1 \leq n \leq 30, 1 \leq m \leq 15$
4. (18 točk) $1 \leq n, m \leq 90$
5. (16 točk) $1 \leq n \leq 300, 1 \leq m \leq 15$
6. (23 točk) Brez dodatnih omejitev

Primer

Recimo, da funkcijo `solve` pokličemo z argumenti

```
solve(3, 2, {{1, 2, 3}, {2, 1, 3}})
```

V tem primeru je velikost permutacije p enaka 3, dani pa sta dve ločitvi:

- (1, 2, 3),
- (2, 1, 3).

Funkcija mora vrniti 4, saj obstajajo le štiri permutacije, ki lahko generirajo obe ločitvi:

- (1, 2, 3),
- (1, 3, 2),
- (2, 1, 3),
- (2, 3, 1).

Testni ocenjevalec

Testni ocenjevalec prebere vhodne podatke v naslednjem formatu:

- v prvi vrstici sta s presledkom ločeni števili n in m ,
- v preostalih m vrsticah so s presledkom ločena števila $s[i][0], \dots, s[i][n - 1]$, ki predstavljajo i -to ločitev.

Ocenjevalec izpiše število, ki ga vrne funkcija `solve`, poklicana s temi parametri.